

בש"פ 7299/21 - נעה שהם נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7299/21

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקשת: נעה שהם

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט
המחוזי בירושלים ב-עמ"י 63090-10-21 מיום
27.10.2021 שניתנה על ידי השופטת ע' זינגר

המבקשת: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשת רשות לערור לפי סעיף 53(א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטת ע' זינגר) בעמ"י 63090-10-21 מיום 27.10.2021, במסגרתה נדחה ערר המבקשת על החלטת בית משפט השלום בירושלים (השופטת ע' בר-טל) במ"י 57707-10-21 מיום 25.10.2021.

2. ביום 21.10.2021 הוגשה תלונה במשטרה כנגד המבקשת, בגין הטרדת לקוחות במספר מסעדות בבעלותו של המתלונן, כמו גם משפחתו, ולאחר חקירתה במשטרה ניתן צו הרחקה נגדה. בהמשך, ומשהפרה צו זה, המשיבה הגישה בקשה למעצרה המבקשת בשל חשד להפרת הוראה חוקית, בילוש והטרדה.

3. בית משפט השלום הורה על שחרור המבקשת ממעצר בתנאים שונים, וביניהם הרחקה מהמתלונן, בני

משפחתו והמסעדות בבעלותו, למשך 60 יום. נקבע כי מהעדויות עולה כי "טענות ההטרדה אינן טענות של מה בכך".

4. ערר המבקשת לבית המשפט המחוזינדחה, תוך שצוין כי "על יסוד החומר שבתיק, לא ניתן לומר כי אין חשד סביר לתלונה".

5. על החלטה זו הוגשה בקשת רשות הערר שלפניי. ככל שניתן להבין מהבקשה, המבקשת משיגה על חוקיות צו ההרחקה שהוצא נגדה, ומבקשת כי "יבוטל לאלתר", כלשונה. בנוסף, למבקשת טענות המתייחסות להתנהלות המשטרה, אשר לדבריהפגעה בשמה הטוב.

6. דין הבקשה להידחות, אף מבלי להידרש לתגובת המשיבה.

7. בקשת רשות לערור על החלטה בעניין מעצר או שחרור בערובה מתקבלת רק במקרים בהם מעוררת הבקשה שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינו של המבקש, או כאשר ההחלטה עליה נסובה הבקשה פוגעת במבקש באופן חריג וקיצוני (בש"פ 3970/18 אסווד נ' מדינת ישראל, פסקה 19 (5.6.2018)).

8. הבקשה שלפניי אינה נופלת בגדרם של מקרים אלה. החלטת בית המשפט השלום ניתנה בסמכות, לפי סעיף 48 לחוק המעצרים, ובאופן מידתי, לאור קביעתו כי יש ממש בתלונה כנגד המבקשת, כפי שאף נקבע בבית המשפט המחוזי, עת דחה את הערר שהגישה.

אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ה בחשון התשפ"ב (31.10.2021).

ש ו פ ט